პროლეტარიელო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კ-ის და ცაკის ორგანო

№ 273 (5074) | ოთხშაბათი, 1 დეკემბერი 1937 წ. | ფასი 10 კაპ.

სამი წლის წინათ კონტრრევოლუციური ტროცკისტულ-ბუხარინული ბანდის მიერ გასროლილმა ტყვიამ ლენინურ-სტალინურ პარტიას და საბჭოთა ხალხს მუხანათურად გამოგლიჯა ჩვენი პარტიის გამოჩენილი მოღვაწე, პროლეტარული რევოლუციის მგზნებარე ტრიბუნი, პარტიისა და ხალხის საყვარელი შვილი სერგეი მირონის-ძე კიროვი.

კიდევ უფრო ავამაღლოთ ბოლშევიკური სიფხიზლე! საბოლოოდ მოვსპოთ ტროცკისტულ-ბუხარინული ფაშისტური ხროვა, გავაცამტვეროთ სამშობლოს მოღალატეები!

1886 ს. მ. კიროვი 1934

მგზნებარე ტრიბუნის ხსოვნას

1934 წლის პირველ დეკემბერს ხალხის უსაზიზღრესმა და უბოროტესმა მტრებმა, ტროცკისტ-ბუხარინელმა ბანდიტებმა ვერაგულად მოჰკლეს ჩვენი პარტიის გამოჩენილი მოღვაწე, უშიშარი რევოლუციონერი, ხალხის საუკეთესო შვილი, პროლეტარული რევოლუციის მგზნებარე ტრიბუნი **სერგეი მირონის-ძე კიროვი.** სამი წელი შესრულდა, რაც ალარა გვყავს ის ადამიანი, ვინც მთელი თავისი შეგნებული სიცოცხლე ლენინ-სტალინის დიად საქმეს შესწირა.

შეუდრეკელი ბრძოლა ცარიზმის წინააღმდეგ, რომელიც მას უმასპინძლდებოდა საპყრობილეებით და გადასახლებით, გმირული ძალისმოსილი ბრძოლა სამოქალაქო ომის მრავალ ფრონტებზე, დაოლალავი მუშაობა უმძიმესელოვანეს პოსტებზე პარტიული და საბჭოთა ხაზით. ბოლშევიკების სახელოვანი ლენინგრადის ორგანიზაციის ხელმძღვანელობა, უსმობელი და გამანადგურებელი ბრძოლა პარტიისა და ხალხის მტერთა ჯურის მტრების წინააღმდეგ — ასეთია კიროვის მიერ განვლილი სახელოვანი გზა.

გმირული ბრძოლებისა და გამარჯვებების ეს შესანიშნავი გზა საუკეთესო მგზნებარეთა მილიონების აღზრდისათვის. 30 წელი, რაც კიროვმა კომუნიზმის დიად საქმეს შესწირა, ორის საუკეთესო მოწოდება ლენინ-სტალინის პარტიის უსაზღვრო სიყვარულისაკენ. ბოლშევიკური სიფხიზლის გაძლიერებისაკენ, ხალხის საზიზღარი მტრების საბოლოოდ მოსპობისაკენ.

ს. მ. კიროვი თავგამოდებით იბრძოდა პარტიის რიგების ლენინურ-სტალინური სიწმინდისათვის. იგი უსმობელად ანადგურებდა ხალხის მტრებს — საზიზღარ ტროცკისტ-ბუხარინელ ჯაშუშებს, მაენებლებს და დივერსანტებს, იგი ამჭიდროებდა და რაზმავდა მასებს პარტიის ცენტრალური კომიტეტის გარშემო, დიდი სტალინის გარშემო. ტროცკისტ-ბუხარინელთა ბანდამ სწორედ ამიტომ დაუმიზნა მას ვერაგული და მოშხამული ტყვია.

დიდ პროლეტარულ ტრიბუნს მირონის ჰქონდა შესანიშნავი უნარი უსმობელი ლოგიკით, ალმასივით ბასრი სიტყვებით ემხილებინა და გაეგმირა მტრები. „კიროვი მუშაობაში იწყოდა და თავისი ცხოვრებლით ალანთებდა სხვებს. საკმარისი იყო იგი მუშათა კრებაზე მოსულიყო, — ჩვენი მირონისის მარტო გამოჩენა გვაძნევებდა, და მზად ვიყავით მასთან ერთად ცხოვრებისა და წყალში გადავშებულიყავით“, — სწერდნენ ამხანაგ **სტალინს** ლენინგრადის საწარმოთა მუშები.—„ყოველი ჩვენგანი ფიყოფანიდან საკუთარი მკერდით დაიცავდა ჩვენს კიროვს მტრის ტყვიისაგან, უოყოყმანოდ გასწირავდა მისთვის თავის სიცოცხლეს“. ლენინგრადელ მუშათა ეს სიტყვები მთელი საბჭოთა ქვეყნის მშრომელთა გულიდან ამოხეთქილი სიტყვებია.

როცა სოციალიზმის დაუძინებელმა მტრებმა ვერაგულად გამოგლიჯეს პარტიის რიგებს ამხანაგი კიროვი, სკკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი სწერდა:

„მთელი პარტიისა და საბჭოთა ვაჟშრომის მთელი მუშათა კლასის საყვარელი, ბროლივით უმწიკვლო და ულრეკელი, მტკიცე პარტიელის, ბოლშევიკ - ლენინელის ამხანაგ კიროვის დაკარგვა, რომელმაც მთელი თავისი მგზნებარე სახელოვანი სიცოცხლე მუშათა კლასის საქმეს, კომუნიზმის საქმეს შესწირა, არის მთელი პარტიისა და საბჭოთის ქვეყნისათვის ყველაზე მძიმე დანაკარგი.

ამხანაგებო! განვიცდი რა სიხარულის გრძნობას თქვენთან, ჩემს ამომარჩევლებთან შეხვედრის გამო (**ტაში**), მსურს, პირველ რიგში, მადლობა გამოვუცხადო იმ ორგანიზაციებს, რომელთაც პირველად შეარჩიეს ჩემზე თავიანთი არჩევანი უზენაესი საბჭოს წევრობის კანდიდატების დასახელების დროს (**ტაში**), სახელდობრ „ელექტრიკიანი“, „ელექტროორბორიის“, მაკს ბელაკის სახელების ქარხნებისა და პირველი მაისის ფაბრიკის კოლექტივებს, აგრეთვე ლენინგრადის სახელმწიფო უნივერსიტეტს (**ტაში**). მე განსაკუთრებით ის მახარებს, რომ ჩემს კანდიდატურაზე შეერთდნენ მეცნიერების ადამიანები, გონებრივი შრომის ადამიანები ფიზიკური შრომის ადამიანებთან. მე არანაკლებ მადლობელი ვარ იმ ორგანიზაციებისა, რომელთაც ჩემს კანდიდატურას მხარი დაუჭიროს (**ტაში**). ნება მიბოძეთ წინასწარ მადლობა მოვახსენო აგრეთვე ყველა იმ ამომრჩეველს, რომლებიც 12 დეკემბერს ჩაუშვებენ საარჩევნო ყუთებში ბიულეტენებს ჩემი სახელით (**ტაში**). იმ პატივით, რომელიც პიტროგრადის საარჩევნო ოლქმა დამდო, მე ვხედავ იმდენად არა ჩემი რევოლუციური წარსულისა და ჩემს პირად მცირე დამსახურებათა შეფასებას. რამდენადაც ნდობის გამოცხადებას სრულიად - საკავშირო კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა თავრობისადმი, რომელთა წევრიც მე ვარ, და იმ დიპლომატიური მუშაობის მოწონებას მშვიდობიანობის განსაზღვრულად, რასაც მე ვეწევი პარტიის დავალებით ჩვენი დიდი და ბრძენი ბელადის ამხანაგ სტალინის ხელმძღვანელობით. (**მქუხარე ტაში, შეძახილები „ვაშა“**).

ამხანაგი სტალინი გვასწავლიდა და გვასწავლის, რათა ვიფიანებდეთ მუშების ნდობას, ხალხის ნდობას, და მე მახსოვს ეს სწავლება და ვეცდები გავამართლო თქვენი ნდობა (**მქუხარე ტაში**). მე იმედი მაქვს ჩვენი სამშობლოს საკეთილოდ გამოვიყენო ის დამატებითი ავტორიტეტი რომელსაც ჩემს გამოსვლებს შემატებს თქვენი საარჩევნო ხმები.

ამხანაგებო, ჩემი პარტიული მუშაობის ორმოცი წლის მანძილზე მე არაერთხელ ყოფილვარ მუშათა კლასის წარმომადგენელი. ჩვენ სამართლიანად მიგვაჩნია თავი პროლეტარიატის წარმომადგენლებად, როდესაც ვმუშაობდით არალეგალურ წრეებში, არალეგალური პარტიის კომიტეტებში, პარტიულ ყრილობებზე და, დასასრული, საერთაშორისო სოციალისტურ კონგრესებში, ვინაიდან ჩვენ მაშინაც მხოლოდ დამხოლოდ მუშათა კლასის ინტერესებს გამოვხატავდით და ვიცავდით. მაშინ ჩვენ არ შეგვეძლო მოგვეწყო არჩევნები არც ღია და არც ფარული კენჭისყრით. მხოლოდ დიდმა ოქტომბრის რევოლუციამ მისცა შესაძლებლობა ჩვენი ქვეყნის შემდეგ და ყველა მშრომელს გამოსულიყვნენ აქაჩარად და თავისუფლად პოლიტიკურ ასპარეზზე და საჯაროდ აერჩიათ თავიანთი წარმომადგენლები. რეფორმიის შემდეგ მე ეყოფილვარ ხოლმე არჩეული დემოკრატიული გზით წარმომადგენლობითს ორგანოებში, პარტიულ ყრილობებზე და საბჭოების ყრილობებზე. საბჭოების ერთერთ ასეთ ყრილობაზე მე პატივი მქონდა ვყოფილიყავი ლენინგრადის დელეგატი (**ტაში**). მაგრამ წელს კავშირის მშრომელნი აერჩევენ თავიანთ წარმომადგენლებს უმაღლეს საკანონმდებლო ორგანოში. ეს ფაქტი ბიულეტენებს ჩემი სახელით (**ტაში**). ამ პატივით, რომელიც პიტროგრადის საარჩევნო ოლქმა დამდო, მე ვხედავ იმდენად არა ჩემი რევოლუციური წარსულისა და ჩემს პირად მცირე დამსახურებათა შეფასებას. რამდენადაც ნდობის გამოცხადებას სრულიად - საკავშირო კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა თავრობისადმი, რომელთა წევრიც მე ვარ, და იმ დიპლომატიური მუშაობის მოწონებას მშვიდობიანობის განსაზღვრულად, რასაც მე ვეწევი პარტიის დავალებით ჩვენი დიდი და ბრძენი ბელადის ამხანაგ სტალინის ხელმძღვანელობით. (**მქუხარე ტაში, შეძახილები „ვაშა“**).

ამხანაგი სტალინი გვასწავლიდა და გვასწავლის, რათა ვიფიანებდეთ მუშების ნდობას, ხალხის ნდობას, და მე მახსოვს ეს სწავლება და ვეცდები გავამართლო თქვენი ნდობა (**მქუხარე ტაში**). მე იმედი მაქვს ჩვენი სამშობლოს საკეთილოდ გამოვიყენო ის დამატებითი ავტორიტეტი რომელსაც ჩემს გამოსვლებს შემატებს თქვენი საარჩევნო ხმები.

ამხანაგებო, ჩემი პარტიული მუშაობის ორმოცი წლის მანძილზე მე არაერთხელ ყოფილვარ მუშათა კლასის წარმომადგენელი. ჩვენ სამართლიანად მიგვაჩნია თავი პროლეტარიატის წარმომადგენლებად, როდესაც ვმუშაობდით არალეგალურ წრეებში, არალეგალური პარტიის კომიტეტებში, პარტიულ ყრილობებზე და, დასასრული, საერთაშორისო სოციალისტურ კონგრესებში. ეს ფაქტი ჩვენ ამაზეც ვამაყობთ, რომელიც ეკუთვნის ჩვენ ბოლშევიკებს, ეკუთვნის ჩვენ ლენინ-სტალინს, ეკუთვნის ჩვენ ბელადს, ეკუთვნის ჩვენ ამხანაგ სტალინს, ეკუთვნის ჩვენ ამხანაგ ორჯონიკიძეს, ეკუთვნის ჩვენ ამხანაგ ოლეგ ბოგუცკაიას

სერგეი მირონის-ძე კიროვი

(1934 წ. 1 დეკემბერი—1937 წ. 1 დეკემბერი)

ეროვნული ბიბლიოთეკა

სერგეი მირონის-ძე კიროვი დაიბადა 1886 წლის 27 (15) მარტს ქ. ურჟუმში, პრიფორალიის ერთ-ერთ ყველაზე უფრო მიყარღნილ ქალაქში. ბავშობასა და ტყეებში, რკინიგზიდან ძალზე დაშორებული, განმარტოებით იდგა ვიატკის გუბერნიის ურჟუმი—გადასახლების ადგილი (ჯარის ბძის დროს.

სერიოჟა კოსტრიკოვის ოჯახი, ისე როგორც ურჟუმის ათობით სხვა ოჯახები, ძალიან ღარიბულად ცხოვრობდა. სერიოჟას მამამ, მირონ კოსტრიკოვმა, ადრე დასტოვა ოჯახი. სამუშაოს საძებნელად ჩუსალისაკენ გაემართა და იქ დაიკარგა უგზო-უკვლოდ. სერიოჟა 4 წლისაც ძლივს იჭნებოდა, რომ მამა დაჰკარგა. სერგეის დედა ეკატერინე კუზმას-ასული ჩლექისაგან გარდაიცვალა, როდესაც მისი ეფი 7 წლის იყო. სერიოჟა კოსტრიკოვი ბავშვთა თავშესაფარში მოათავსეს. ესხარაულად მიდიოდა სერიოჟას ბავშობა ობოლთა თავშესაფარში.

15 წლის კოსტრიკოვი თავშესაფარიდან გამოვიდა და ყაზანის ტეხნიკურ სასწავლებელში შეიყვა. აქ იგი ამყოვანებს შესანშნავ ნიშს და არაჩვეულებრივ სულიერ თვისებებს, ბალშევიკურობას ამხანაგებისადმი, გულწრფელობას ურთიერთობაში — თვისებებს, რომლებიც-თაც გამოირჩეოდა კიროვი მთელ თავის სიცოცხლეში.

ყაზანში ყალიბდება სერგეი მირონის-ძის პოლიტიკური მსოფლმხედველობა. ურჟუმში, სადაც იგი არადადგებეზე ჩადიოდა, უახლოვდება პოლიტიკურ გადასახლებულებს, აქ ის ეცნობა არალეგალურ რევოლუციურ ლიტერატურას, ბეჭდავს რევოლუციურ ფურცლებს და ამხანაგებთან ერთად ჰფარავენ მათ ბაზრებში, ჭერებში, გზებზე.

ყაზანში, სადაც სერიოჟა კოსტრიკოვი შეეხლებიდან დაბრუნდა, ცხელოს გაუბას კავშირი რეფორმიორებთან, უახლოვდება სტუდენტთა არალეგალურ ორგანიზაციებს.

1904 წელს იგი ამთავრებს ყაზანის ტეხნიკურ სასწავლებელს და მიემგზავრება ციმბირში, ტომსკში. აქ იგი შედის სოციალ-დემოკრატების რიგებში, არალეგალურ წრეებში კითხულობს ვ. ი. ლენინის შესანიშნავ ნაშრომს „რა ვაკეთოთ?" ლენინის აზრიკი წარუშლელ შთაბეჭდილებას ახდენს სერგეი მირონის-ძეზე. ახალგაზრდოული აღგზნებით და ენერგიით ეწევა იგი აგიტაციას მუშებში, ეწევა ლენინური მოძღვრების პროპაგანდას, ავრცელებს და ბეჭდავს რევოლუციურ ფურცლებს.

იწყება ქარიშხლიანი 1905 წელი. 9 იანვარს, „სისხლიანი კვირის" გამოძახილი მთელ ქვეყანაში გაისმა. აზერეთიდა გაფიცვათა ტალღა. კიროვი ტომსკის პროლეტარიატ რევოლუციური ბრძოლის ცენტრშია. ტომსკის მშრომელი ხალხი ქეჩეებში გამოვიდა წითელი დროშებით. სასწრაფოდ იარაღდებიან რაზმელები, კიროვი მეთაუროობს კოლონას დემონსტრაციის დროს. იგი მეფრონმის, მბეჭდავი მუშა კონონოვის გვერდითაა. ჯანდარმებმა და ჯორჯოლეებმა სროლა აუტეხეს დემონსტრაციას. ტყვიით განგმირული დაეცა მეფრონმე კონონოვი, კიროვის მეგობარი.

კონონოვის დაკრძალვა მრისხანე დემონსტრაციად გადაიქცა. დაკრძალვაზე ათასობით ადამიანები ჯოხულობდნენ ფურცელს „მოკლული ამხანაგის ვეფრეგინად", რომელიც სერგეი მირონის-ძეს და მისმა ამხანაგებმა დასწერეს. ეს ფურცელი შემდეგში საზღვარგარეთ მოხვდა და ლენინმა დაბეჭდა ბოლშევიკურ გაზეთ „პეტროიდოდ". დემონსტრაციის შემდეგ დიდ ხანს არ გაუვლია, რომ სერგეი მირონის-ძე დაიპატიმრეს და ციხეში მოათავსეს. ციხიდან განთავისუფლების შემდეგ იგი მთელი ორსეთი ეძებეს პარტიულ მუშაობაში. მას ირჩევენ რსდმპ ტომსკის კომიტეტში. იგი გაგზავნეს არალეგალურ სტამბას, ხელმძღვანელობს მუშათა წრეებს.

1905 წლის შემოდგომა. იწყება საყოველთაო გაფიცვა რკინიგზებზე. იზრდება რევოლუციის ტალღა. თვითმპყრობელობა აჭეთ-იქით აწყდება, ცდილობს ზოგიერთი დათმობის ფასად. დრო მოიგოს. 17 ოქტომბერს გამოდის მეფის „მანიფესტი". მენშევიკები—ეს ბურჟუაზიის აგენტები და ლაქიები—იწყებენ ლაპარაკს სათათბიროს „დემოკრატიულ" არჩევნებზე. ისინი აცხადებენ, რომ გაფიცვათა და შეიარაღებულ ბრძოლათა დრო დასრულდა. ბოლშევიკები იცავენ შეიარაღებული აჯანყების ლენინურ, რევოლუციურ ხაზს, კიროვი მთელი თავისი გაბედულობით იბრძვის ტომსკის კომიტეტში მოკალთაებულ მენშევიკებს.

— ჩვენ, ბოლშევიკებს,—განაცხადა მან მუშათა მიტინგზე,—არ გვეკერა მეფის მანიფესტების. მანიფესტები იმისთვის გამოდის, რომ მუშათა კლასი ჩამოშორდეს შეიარაღებულ ბრძოლას. იარაღით, ცეცხლითა და საკუთარი სისხლით უნდა მოვიპოვოთ თავისუფლება. ბოლოოდ ასეთი გზით შეგვიძლია დავიმხოთ მეფის დინასტია, მოვიპოვოთ უფლებები.

20 ოქტომბერს, მეფის მანიფესტის გამოქვეყნებიდან სამი დღის შემდეგ, შავრაზმელებმა მოახდინეს დარბეგი. 150-ზე მეტი მუშა იყო მოკლული და დასახიჩრებული, კიროვი სხვა რაზმელებთან ერთად აწყობს შეიარაღებული წინააღმდეგობის აღჭურვას შავრაზმელი ბანდიტებისადმი.

1905 წლის დეკემბერი. შთელ ქვეყანას მოიცო მოსკოვში მომხდარი აჯანყების სოლიდარობის ტალღა. მაგრამ აჯანყება განადგურებულია.

ტომსკში დაიპატიმრეს სერგეი ძერონის-ძე კიროვი (1906 წ. იანვარი). რამდენიმე თვის შემდეგ ხერხდება კიროვის განთავისუფლება ციხიდან ფულადი ნაწინდრის შეტანით. სერგეი მირონის-ძე კვლავ თავისუფალია. იგი აწყობს დიდ არალეგალურ, ფარულ სტამბას. მაგრამ კიროვს ისევ ბალე აპატიმრებენ. თუმცა ენდარმებმა ვერ მოახერხეს არალეგალური სტამბის აღმოჩენა, მაგრამ ამხ. კიროვს „ძველ საქმეზე" მაინც მიუსაჯეს საპყრობილეში პატიმრობა.

1908 წლის ზაფხულში სერგეი მირონის-ძე გამოდის ციხიდან. იგი გადადის ირკუტსკში, სადაც ადადგენს განადგურებულ ორგანიზაციას. მაგრამ პოლიციას ხელი აქვს ახალი მამხილებელი საბუთები კიროვის წინააღმდეგ. სერგეი მირონის-ძეს დაპატიმრება მოელის. იგი ირკუტსკიდან გარბის ჩრდილოკავკასიაში, კავკავში, ახლანდელ ქ. ორჯონიკიძეში.

კავკავში იმ დროს სოციალ-დემოკრატიული ორგანიზაცია განადგურებული იყო. კიროვი მისთვის ჩვეული უშიშრებითა და შეუპოვრობით განსაკუთრებით მძიმე პირობებში იწყებს არალეგალური ორგანიზაციის აღდგენას. იგი ამბობს კავშირს რკინიგზის სახელოსნოებისა და თუთიის ქარხნის მუშებთან, იგი მიდის შორეულ აულებში მთიელებთან, შეაქეს მთებში ლენინური სიტყვები ხალხის სიმართლეზე, აღვიძებს მშრომელი ხალხის უკეთესი მომავლის იმედსა და რწმენას. იგი იყენებს ყველა არალეგალურ და ლეგალურ შესაძლებლობას მეფის თვითმპყრობელობასთან საბრძოლველად.

ოფიციალურად სერგეი მირონის-ძე არის ადგილობრივი ლიბერალური გაზეთის „ტერეკის" თანამშრომელი. ამ გაზეთში იბეჭდება მისი სტატიები ხელმოწერით „ს. კიროვი". ეს ლიტერატურული ფსევდონიმი გახდა სერგეი მირონის-ძის ახალი გვარი, რომელსაც მილიონობით ადამიანები იცნობენ. 1912 წლის ნოემბერს „ტერეკში" იბეჭდება კიროვის სტატია „ზნე-ჩვეულებათა სიმარტივე", სადაც იგი ამხელს მეფის სათათბიროს როლს. იგი სწერს: „სამოლოოდ გამოირკვა, რომ მეთხუთე სათათბიროში გაიდეფილია შავრაზმ, მასთან მეტად გარკვეული იერის, პოეროჭკვიანი ბისა და ზამოლოვსკების იერის შავრაზის ბატონობა". შემდეგ იგი აშკარად აცხადებს, რომ რუსეთის ზეურგზე „მოიკალთა ისეთმა „პარლამენტმა", რომელშიც უმრავლესობა დაჯილდოებულია ერთი სათნოებით: „რეწინის" საოცხოო ხმარებით"?.

ამ სტატიიან ბურზაური გამოიწვია შავრაზმელთა ხროვაში. გაზეთ „ტერეკის" ნომერს კიროვის სტატიით კონფისკაცია უყეკეს. პროკურორმა დაიწყო გამოძიება ამ საქმეზე. მხოლოდ შემთხვევით გადარჩა ამხელად კიროვი დაპატიმრებას.

დაიწყო იმპერიალისტური ომი. სერგეი მირონის-ძე მტკიცედ იცავს იმპერიალისტური ომის საბოტაჟის ომად ფიგურირებულ ლენინურ ხაზს.

თებერვლის რევოლუციის პირველი დღეებიდანვე კიროვი, მეთაუროობს რა თერეკის ოლქის ბოლშევიკებს, აწარმოებს ბრძოლას მენშევიკებისა და ესერების წინააღმდეგ.

ჩრდილო-კავკასიაში იკრიბებიან კონტრრევოლუციის ძალები. ყუზაკები და მოლები ალეგრეთ ავრცელებენ პროვოკაციულ ხმებს, აღვიძებენ ერთგულ ბეოლს, ამდენენ მუხანათურ მკვლელობებს, აწყობენ დარბეგებს, პროვოკაციულად იწვევენ ძმათაკვლეულ ომს.

სერგეი მირონის-ძე დაუფალავად ება ებრძვის ორგანიზაციათა ფანტიკოსებს. ეს ბრძოლა ბოლოს ბოლოს ამ ორ ორგანიზაციას ერთ ორგანიზაციად ქცევა. ბოლშევიკებმა ბოლოს ბოლოს

ამხ. მ. მ. ლიტვინოვის სიტყვა ლენინგრადის პეტროგრადისა და ვასილიევსკი ოსტროვის რაიონების ამომრჩეველთა კრებაზე 1937 წლის 27 ნოემბერს

(დასასრული)

თქვენ იცით, ამხანაგებო, რომ იმპერიალიზმი, ე. ი. თავიის საზღვრების გაფართოების, სხვისი მიწა-წყლის, კოლონიების დაპყრობის, სხვა ხალხების დამონების წყურვილი ამათუიმ სახით ახასიათებს თითქმის ყველა ბურჟუაზიულ სახელმწიფოს. მაგრამ ზოგიერთი მათგანი, ახლანდელ ისტორიულ ეტაპზე, მსოფლიო ომის შემდეგ „მოყოფილი „კეთილშეძენილი“ დოვლათით და თითქოს არ ფიქრობს ახალ დაპყრობებზე, არიან ისეთები, რომლებიც ფიქრობენ, მაგრამ ჯერჯერობით ვერ ბედავენ ამაზე ხმამაღლა ლაპარაკს. მაგრამ არის სამი სახელმწიფო, რომლებიც სრულიად მოურიდებლად, საკადრო, ხმამაღლა, ყოველდღე ცხადპყოფენ თავიანთ გადაწყვეტილებას ანგარიში არ გაუწიონ არავითარ საერთაშორისო კანონებს, არავითარ საერთაშორისო ხელშეკრულებებს, თუნდაც ისინი მათ მიერაც იყოს ხელმოწერილი, ცხადპყოფენ გადაწყვეტილებას დაიპყრონ სხვისი მიწები. სადაც კი ისინი ამს მოახერხებენ, და ამიტომ უარპყოფენ ყოველგვარ კოლექტიურ თანამშრომლობას მშვიდობიანობის ორგანიზაციის საქმეში. თავის ამ აგრესიულ პოლიტიკას ისინი აცხადებენ ვანუკუსაზღვრელი სიცხადით, განუსაზღვრელი ცინიზმითაც კი, არა მარტო აცხადებენ, არამედ აკანონებენ ფაქტიურად ატარებენ კიდეც. მიუხედავად ამისა, მოიპოვებიან სახელმწიფოები, რომლებსაც არ სჯერთათ მათი განცხადებანი აგრესიულობის შესახებ და მთელ თავის დიპლომატიას ხარჯავენ იმაზე, რომ მიიღონ ამ სავსებით ნათელ განცხადებათა დადასტურებანი და დაზოგესტებნი. ისინი წარა-მარა მიმართავენ ხოლმე აგრესორებს დაახლოებით ასეთი კითხვებით: „თქვენ განაცხადეთ, რომ არ სცნობთ საერთაშორისო ხელშეკრულებებს და მართლაც არ-ღვევთ კიდეც მათ, რომ თქვენ განზრახვა არა გაქვთ პატიჟი - სცეთ სხვა სახელმწიფოების უშიშროებასა და ხელშეუხებლობას და ზოგიერთებს მართლაც წაართვი ეს უშიშროება და ხელშეუხებლობა. თქვენ უარპყოფთ ჩვენთან თანამშრომლობას და მართლაც ეჯარს ამბობთ მონაწილეობა მიიღოთ საერთაშორისო ორგანიზაციებსა, თათბირებსა და კონფერენციებში. ჩვენ გვინდა ვიცოდეთ, სწორად გავიგეთ თუ არა: თქვენი აზრი და ფიქრობთ თუ არა იმას, რასაც ლაპარაკობთ. ვკითხეთ ინებეთო, დაგვიდასტურეთ და დაგვიზუსტეთ ეს“. (**სიცილი**).

დასტურის მიღება არ სწყვეტს ეჭვმდგომი კითხვების მიცემას. არ ეკმაყოფილდებიან რა სიტყვიერი შეკითხვებით, ზოგჯერ აგრესორებს ეგზავნიან წერილობითს ინკიტებს შესაფუთავად: „დაგვიდასტურეთ, რომ თქვენ აგრესორები ხართ“ (**საერთო სიცილი დარბაზში**), როდესაც აგრესორები ზეზეთი გადასცემენ ამ ინკიტებს სანაგვე კალათში, მათთან ეგზავნან ოფიციალურ და ბრალდებანი ეფირვის, მინისტრებს და სხვა სახელმწიფო მოღვაწეებს ახალ დადასტურებანი და დაზუსტებანი მისაღებად. ამ შეკითხვებზე ზოგჯერ ლეიბოლშევიკ მჭახე-შეურაცყოფელი ფორმის პასუხებს. მაგრამ მაშინაც სთხოვენ დადასტურონ და დაზუსტონ შეურაცყოფა. სამწუხაროდ, აგრესორები არ კმაყოფილდებიან ხანეფერი ან წერილობითი დადასტურების გაგზავნით და მეტი სიცხადისათვის აჭიენენ მტაკიენელ ადგილზე იმათ, ვინც მათ ფეხს მიუშვერს, და ნელ-ნელა ანბორცელენენ თავისა აგრესიის პროგრამას, და ინ საერთაშორისო ასპარეზზე ვლებულობთ ზრომის ისეთ განაწილებას, რომ ერთნი სახელმწიფონი ჭეკენ, მეორენი კი—ეკითხებიან და დადასტურებასა და დაზუსტებასა ელიან. (**სიცილი**).

მაგალითისათვის აგიღოთ ეკანენთის ამბები. ორი სახელმწიფო—ბრიტანია და იტალია,—ისარგებლეს რა ოფიციერ-გენერალის ამბოხებით ესპანეთში, რაც, სხვათა შორის, მათვე მოამზადეს და მოაწყეს, აწკიოდა ფუნვენ მეამბოხეების სამხედრო დახმარებს ადამიანებითა და მასალითა. და ინ სხვა სახელმწიფოები, რომელთა სასიცოცხლო ინტერესებს ეშეკრება იტალიისა და გერმანიის უცივრემონო ჩარეკა ესპანეთის შინაურ საქმეებში, ამ უკანასკნელთ უცხადებენ: „თქვენ ხომ ნამდვილად არ გინდათ ესპანეთის საქმეებში ჩარეკა და დღემდე გაუგებრობის გამო ეროოდით. ვთხოვთ დაადასტუროთ (**სიცილი**), ჯერჯერობით კი ჩვენ არ ჩაეერევით და არ დაეხმარებით ესპანეთის კანონიერ თავრობას, თუმცა ამის სრული უფლება გვაქვს. ძალი ხელი მოვაწეროთ ქაღალდს და დავიპოსოთ კომიტეტი მეთვალყურეობისათვის“. ქაღალდი ხელმოწერილია, კომიტეტი თვალყურს ადევნებს, მაგრამ გერმანიის და იტალიის ჩარეკა ღღითი-ღღე ძლიერდება. საბჭოთა თავრობის ბოთხოვნილი წესდება კონტროლი ესპანეთის სხმელეთო და საზღვაო საზღვრების გასწვრივ, მაგრამ კონტროლი ერთიანშაც ამყოვანებს ისეთ ნაპრალებს, რომლებითაც ესპანელ მეამბოხეებს ეგზავნებიან უცხოელთა მთელი ლეგიონები და კოროპეები და შესაბამისა სამარი საჭურველი. კომიტეტი ყოველივე ამას თვალყურს ადევნებს და კვლავ მოითხოვს იტალიისა და გერმანიისაგან დადასტურებას ამ ინკიტებს შესაფუთავად: „დაგვიდასტურეთ, რომ თქვენ აგრესორები ხართ“ (**საერთო სიცილი დარბაზში**), როდესაც აგრესორები ზეზეთი გადასცემენ ამ ინკიტებს სანაგვე კალათში, მათთან ეგზავნან ოფიციალურ და ბრალდებანი ეფირვის, მინისტრებს და სხვა სახელმწიფო მოღვაწეებს ახალ დადასტურებანი და დაზუსტებანი მისაღებად. ამ შეკითხვებზე ზოგჯერ ლეიბოლშევიკ მჭახე-შეურაცყოფელი ფორმის პასუხებს. მაგრამ ეჭიენენ, ინაიან ინეთები, რომლებიც ფიქრობენ, მაგრამ ჯერჯერობით ვერ ბედავენ ამაზე ხმამაღლა ლაპარაკს. ეს ინეთები ალბათ ეფიქრებიან: „ეს ბოლშევიკები ალბათ ეგზავნიან ინკიტებს ესპანეთის შინაური კონფლიქტი, რომელიც ესპანეთის მთავრობას რამდენიმე კვირის განმავლობაში შეიძლო მოესპო, „ზრდილი ოდიდეს შეიარაღებულ კონფლიქტად, რომელიც საერთაშორისო ხასიათს ღებულობს, რომელიც უკვე წელიწადზე მეტია ვრძელდება და რომელსაც ჯერ დასასრული არ უჩანს. აგრესიული ქვეყნები ახალ პოზიციებს იპყრობენ შემდეგომი აგრესიისათვის, ხოლო საერთაშორისო კანონების დარღვევისათვის დაუსჯელობისა და ეგრეთწოდებული დიდი სახელმწიფოების უმწეობის შედეგნა იწვევს აგრესიის ახალ ჭეტის ქვეყნის სხვა ნაწილებში.

ავიღოთ მეორე მაგალითი—შორეული აღმოსავლეთში. იაპონია თავისი ჯარებით ავსებს ჩინეთს, პროვინციის პროვინციაზე იკავებს, „უმბარობს უშენს ჰაერიდან ჩინეთის ქალაქებს, ერთი სიტყვით, ახდენს ყოველივე იმას, რასაც დღემდე ომი ეწოდებოდა. იგი მეტად ავტორიტეტულად, ხმამაღლა და არაერთზის აცხადებს, რომ განზრახული აქვს გაგრძოლოს თავისი შეტევა მანამდე, სანამ ამ განახორციელებს თავის მიერ დასახულო ამოცანებს და სანამ ჩინეთი არ გამართავს მასთან მოლაპარაკებას, რასაკვირველია, კაპიტულაციის თაობაზე. ამასთან იგი გაფრთხილებას იძლევა, რომ ის არაფის შუამავლობას არ დაუშვებს. ჩინეთი დასაკვალ მიმართავს ერთია ლიგას, იყრდნობა რა ლიგის წესდების სათანადო პუნქტებს. ლიგა ჰქმნის კომიტეტს, კომიტეტი გამოსაყოფს ქვეკომიტეტს, ეს უკანასკნელი კი ირჩევს სარედაქციო კომიტეტს. მზადდება ქვალული იაპონის მისამართით: „თქვენს შეტევას ჩვენ არ ვიწონებთ, იგი ალბათ გაუგებრობითაა გამოწვეული. ჩამოდით ამის დასაფასურებლად, ხოლო ეგნანატოდ—ეს ინკიტებს ეგზავნენ ინაფთა ინაფთა ინაფთა

საომარი მოქმედება ჩინეთში

შანხაი, 28 ნოემბერი (საკადესი). ისინის რაიონში მდგომარეობა უცვლელია. ჩანსინის (ტაიხუს ტბის სამხრეთ-დასავლეთი ნაპირი) ტყეებში ბრძოლა სწარმოებს. ნახევარი ქალაქი იაპონიის ჯარებს უკავია.

ძიანინის რაიონში მდგომარეობა კვლავ კრიტიკული. ფორტები ჩინელების ხელშია.

ცნობები იაპონიის ჯარების ზურგში ჩინელთა დამკვრელი რაზმების მოქმედებაზე კონშანსა და სუჯოუს შუა დასტურდება. ერთერთმა ამ რაზმმა ამ დღეებში დაიკავა ძინიანი, რომელიც სუჯოუს სამხრეთით მდებარეობს.

გაზეთი „სინვენნაო" ადასტურებს ცნობებს, რომ ჩინეთის ავიაციამ ჩასრიცა იაპონელთა ერთი დიდი სამხედრო გემი და 6 საკანონერო ნავი. გემები ჩასხირა 24 ნოემბერს 15 ჩინელმა მფრინავმა, რომელთაც გასწარეს რა თავიანი სიცოცხლე და თვითფრინავები დაეცხენ გემებსა და მათთან ერთად ფეთქდნენ.

ხანკოუ, 28 ნოემბერი (საკადესი). შანხაის ფრონტის სამხრეთ უბანზე უკანასკნელ დღეებში დიდი ცვლილება მოხდა. ჩინეთის ჯარებმა ჯარ-ბა უკან დაიხიეს ხუჯოუდან ჩანსინისაკენ, ხუჯოუდან 25 კილომეტრის მანძილზე დასავლეთით. ჩინეთის ჯარებმა უკან დაიხიეს ბარეთვე ქალაქ ვუანდედან. თვდაცვის ახალი ხაზი არის ისინთან, რომელიც ნანკინ-ხანჯოუს ავტომაგისტრალის შუაგზაზეა.

ხანკოუ, 28 ნოემბერი (საკადესი). დღეს ერთი კვირა შესრულდა იმ მომენტიდან, რაც მდინარე იანძიზე, ძიანინის მახლობლად დაიწყო იაპონიის ფლოტის, ავიაციისა და ჯარის შენაერთთა იერიში ჩინეთის სიმაგრეების წინააღმდეგ. 27 ნოემბერს ჩინელების თვითფრინავეთა ესკადრილია წარმატებით უშინდა ყუმბარებს იაპონის სამხედრო გემებს ამ რაიონში. სენტრალურ ნიუსის სააგენტო ამტკიცებს, რომ ჩინეთის ავიაციამ დააზიანა 7 გემი. ერთი დიდი გემი ჩაძირულია. ბრძოლა ფრონტის ამ უბანზე შეუსუსტებელი ძალით გრძელდება. ყიოლა ჩინური გაზეთი აქვეყნებს ნანკინის მფრინავ ჩინელთა სარდალ გენერალ ტან შენ-ჯის მომართვას მოსახლეობისადმი. მომართვაში გენერალი ტან შენ-ჯი აცხადებს:

„მე და ჩემი ჯარი ან ვიარსებებთ, ან ნანკინთან ერთად დავიღუპებით. თუ ჩვენ დავიღუპეთ, ეს ჩვენს მტერს ერთობ ძვირად დაუჯდება".

ჩრდილო ჩინეთში

ხანკოუ, 28 ნოემბერი (საკადესი). პინ-იანში, შანსის პროვინციის ახლანდელ დედაქალაქში, გაიმართა სამხედრო ლიდერების კონფერენცია გენერლების იან სი-შანის, ფუ ძო-ის, ვან ძინ-გოს და სხვათა მონაწილეობით. კონფერენციამ დაადგინა, მხარი დაუჭიროს პარტიზანულ მოძრაობას შანსის, სუიუანის, ხებეის, ჩახარის და ხენანის პროვინციებში. ჩინური გაზეთები აღნიშნავენ ფუ ძო-ისა და იან-სი-შანის მიერ შანსის პროვინციის დაცვის საკითხებში დაჭერილ მტკიცე პოზიციას.

ხენტრალ ნიუსის სააგენტოს ცნობით, ჩრდილოეთის ფრონტზე სიწყნარეა. ამასთან ერთად სააგენტო იუწყება, რომ პარტიზანული რაზმები დიდ აქტივობას იჩენენ იაპონიის ჯარების ზურგში.

იაპონიის ავიაციის მოქმედება

ხანკოუ, 28 ნოემბერი (საკადესი). 27 ნოემბერს სიანს (შენსის პროვინციის დედაქალაქი) ომის დაწყებიდან მეორეჯერ დაუშინეს ყუმბარები თვითფრინავებმა. იაპონელთა 12 თვითფრინავი, რომლებიც შანსის პროვინციის სამხრეთ ნაწილიდან გამოფრინდნენ, თავს დაესხა ქალაქს და გადმოაყარა რამდენიმე ყუმბარა ჩრდილო-დასავლეთი მიდამოებში. ამ დღის იაპონელთა თვითფრინავები კვლავ უშინდნენ ყუმბარებს კანტონ-კოულუნის რაიონს. ბომბარდირებამ რამდენსამე წუთს გაგრძელდა. ამის შემდეგ მეამბოხეთა 32 მებომბდამშენელი ავიაგამანადგურებლელთა თანხლებით დაუწყო ბომბარდირება სოფელ კოლეჰარ ვეიფოს, რომელიც მდებარეობს 32 კილომეტრზე მაღრიდის ჩრდილო - დასავლეთით. დიდი გამანადგურებელი ძალის ერთი ყუმბარა მოხვდა თავშესაფარს, და მოჰკლა 32 ჯაცი. სულ ამ სოფელში ფაშისტთა თვითმფრინავების მიერ ყუმბარების დაშინის შედეგად დაზარალდნენ 150 ჯაცი. ამ ასი სახლი, მოკლულია 50 ჯაცი და დაჭრილია 160-ზე მეტი ჯაცი.

მეამბოხეთა თვითმფრინავებმა ყუმბარები დაუშინეს ბარეთვე ერთი მთელი რიგ სხვა სოფლებს.

უკანასკნელი ღღეებ-ს განმავლობაში ფაშისტთა ავიაცია ყუმბარებს უშენდა მთელ რაიონს მადრიდის სამხრეთ-აღმოსავლეთით.

ესპანეთის სააგენტოს ცნობით, მეამბოხეების მიერ უკანასკნელი 62 საათის განმავლობაში წარმოებული ბომბარდირების შედეგად მოკლულია 131 ჯაცი და დაჭრილია 335.

მადრიდის პროვინციის არცერთ ამ სოფელს არავითარი სამხედრო ობიექტი არა აქვს.

ალდოსავლეთის (არაგონიის) ფრონტი

მეამბოხეებმა იერიში მიიტანეს რესპუბლიკელთა პოზიციებზე ბელჩიტა-მედიანოს ზეზე. რესპუბლიკელებმა იერიში მოიგერიეს. მეამბოხეებს სერიოზული ზარალი მოუვიდათ.

რესპუბლიკელთა 20 თვითმფრინავმა მოაწყო თავდასხმა ხაკაზე, რათა ხელი შეუშალათ მეამბოხეთა ჯარების კონცენტრაციისათვის ამ რაიონში. რესპუბლიკელთა თვითმფრინავებმა წარმატებით დაუშინეს ყუმბარები მეამბოხეთა სამხედრო ობიექტებს და მშვიდობიანად დაბრუნდნენ თავიანთ ბაზებზე.

27 ნოემბერს ფაშისტთა თვითმფრინავები მეუანლოდენენ ქალაქ ლერიდას. რესპუბლიკელთა 30 თვითმფრინავი აფრინდა ჰაერში და ხელი შეუშალა ქალაქის ბომბარდირებას.

„სსრ კავშირთან მშვიდობიანობისა და მეგობრობის კონგრესი"

ლონდონი, 29 ნოემბერი (საკადესი). შუა ინგლისის საგრაფოთა „სსრ კავშირთან მშვიდობიანობისა და მეგობრობის კონგრესს", რომელიც მიმდინარეობს ბირმინგჰამში, ეწერება 220 დელეგატი, რომელნიც წარმოადგენენ სხვადასხვა ორგანიზაციათა 600 ათას წევრს. ლორდ ლისტოუელმა, რომელიც კონგრესის სხდომას თავმჯდომარეობდა 27 ნოემბერს, განაცხადა: კონგრესი შეიკრიბა, იმისათვის, რომ აღნიშნოს ინგლისის უფრო მჭიდრო თანამშრომლობის საჭიროება სსრ კავშირთან, აგრეთვე საფრანგეთთან და ყველა დემოკრატიულ ქვეყანასთან, რათა შენარჩუნებულ იქნეს მშვიდობიანობა. ის როლი, რომელსაც საბჭთა კავშირი ასრულებს ერთა ლიგაში, და სსრ კავშირის პოზიცია საგარეო მოვლენების მიმართ ეკრანისა და შორეულ აღმოსავლეთში, განაცხადა შემდეგ ლისტოუელმა, ცხადჰყოფენ მთელი მსოფლიისათვის, რომ სსრ კავშირი თანმიმდევრობით იცავს კოლექტიური უშიშროების პრინციპებს. კონგრესი ეცდება აგრეთვე გაძლიეროს მეგობრული ურთიერთობანი ინგლისსა და სსრ კავშირის ხალხებს შორის მოუკერძოებელი და სწორი ინფორმაციის საშუალებით საბჭოთა კავშირის მიღწეულთა შესახებ.

შემდეგ კონგრესმა მოისმინა დოქტორ სამარსკილის მოხსენება სახალხო ჯანმთვალეობის დაცვის საქმის დაყენების შესახებ სსრ კავშირში.

დოქტორმა ოსიაკოვსკიმ გააკეთა მოხსენება საბჭოთა ხელოვნებისა და ლიტერატურის შესახებ, რომელშიც აღნიშნა საბჭოთა ლიტერატურის, თეატრისა და ფერწერის სოციალისტური ხასიათი.

კონგრესმა მოისმინა აგრეთვე ბეატრისა კინგის მოხსენება სახალხო განათლების საქმის დაყენების შესახებ სსრ კავშირში და პროფესორ ლეკის მოხსენება მეცნიერების მდგომარეობის შესახებ სსრ კავშირში.

ესპანეთის ფრონტებზე

(საკდესის ცნობებით)

ცენტრალური ფრონტი

ესპანეთის თავდაცვის სამინისტროს 28 ნოემბრის ცნობით, რესპუბლიკელთა ჯარებმა დაზვერვის დროს კარაბანჩელის სექტორში ხელთ იგდეს შაშხანები და ყუთები ს